

Nr 437.

Av herrar **Hällgren** och **Törnkvist** i Karlskrona, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 111, med förslag till lag angående ändring i 3 och 17 §§ lagen den 27 juni 1896 om rätt till fiske m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 111 ha föreslagits vissa ändringar i 3 och 17 §§ lagen den 27 juni 1896 om rätt till fiske m. m., vilka förslag åsyfta åstadkommandet av tryggare rättsförhållanden beträffande strömmingsfisket å rikets östra och södra kuster från Upplands norra gräns till och med Blekinge.

För vissa län, däribland Blekinge, föreslås en undantagsbestämmelse av innehåll att där "å viss ort de fiskande av ålder oklandrat utövat strömmingsfiske med garn å mindre vattendjup eller närmare stranden än nu sagts", vare, "de därvid bibehållna". Bestämmelsen avser att täcka sedvanerätten sådan den hittills utvecklat sig.

Emellertid råda delade meningar, huruvida bestämmelsen är tillräcklig för tryggnad av fiskarebefolkningens rätt till fiske sådan denna av ålder praktiserats i Blekinge län. Av yttranden, som inhämtats i anledning av lagförslaget evad det rör Blekinge, sidorna 30—32 i propositionen, framgår oförtydbart, att fisket i Blekinge, en av länets mest betydande näringar, gagnas bäst av att strömmings- eller sillfisket blir förklarad fritt. Vi hänvisa bland annat till Blekinge läns havsfiskeförenings yttrande, såsom representativt för åskådningen bland länets fiskarebefolkning. Likaså hänvisas till den reservation, som chefen för lantbruksstyrelsens fiskeribyrå, fil. dr K. A. Andersson, närslutit lantbruksstyrelsens utlåtande, för vilken reservation redogöres på sidorna 40—42 i propositionen. Härom heter det: "Enligt Anderssons mening föreläge goda grunder för att en särskild lagbestämmelse åvägabragtes för Blekinge län av innehåll, att sillfisket med garn därstädes stode fritt för varje svensk undersäte, dock med den inskränkingen, att strandägarna icke lede intrång i sitt notfiske, varvid ersättningslagen även här skulle gälla." Ett sådant förfarande, likartat det som förut tillämpats vid ändringarna i lagen om rätt till fiske uti de län, som liksom Blekinge förut varit danska provinser, skulle förebygga framtida tvistigheter och således bättre än den i propositionen föreslagna lagbestämmelsen trygga fiskarebefolkningens rätt.

De i lagförslaget upptagna måttbestämmelserna angående vattendjup, garnsträckas längd samt avstånden mellan garnsträckorna anse vi vara omoti-

verade, enär dessa förhållanden reglera sig själva vid det praktiska utövan-
det av fisket. Likaså anse vi, att avståndet trehundra meter till av strand-
ägare utmärkt notvarp är en alldeles omotiverat för lång sträcka. Är not-
varpet behörigen utmärkt, tvingas garnfiskare av förhållandena, risken av
att genom påverkan av vind och ström komma för nära märket för notvarpet
och få redskapen förstörda, att vid garnens utsättande iakttaga behörigt
avstånd.

I anledning av vad sålunda anförts få vi vördsamt hemställa,

att strömmings- eller sillfisket i Blekinge måtte bli förklarat
fritt för varje svensk undersåte även vid annans strand med
undantag av där strandägaren nyttjar av honom upptaget behö-
rigen utmärkt notvarp.

Stockholm den 1 mars 1932.

Elof Hällgren.

Algot Törnkvist.
